

Murska Straža

Glasilobmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravništvo v Gornji Radgoni,
Gornji Gris štev. 8. — Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsako soboto zjutraj in stane s poštnino
vred do konca leta 1919 8 K, za pol leta 5 K,
za četrt leta 2 K 50 vin.

INSERATI: Ena štiristolpna petivrsta 40 vin.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Najnovejša poročila.

Nemci streljali na vlak. Promet na progi Radgona — Špilje zaprt.

Nemci so že opetovano obstreljevali vlak na progi Radgona—Špilje. Dne 21. aprila so streljali na ljutomerski osebni vlak, ki je vozil okoli pol 8. ure iz Črnišin proti Špilju. Vsled drznih nemških napadov se je vlada odločila, da se promet na progi Radgona—Špilje začasno ustavi. Razmere na jugoslovansko—nemški meji postajajo vse težavnejše. Zahtevamo, da naša vlada odločno in brezobzirno nastopi, sicer bo prepozno.

Madžari prosijo Jugoslovane pomoči.

Vse prebivalstvo Prekmurja, tudi Madžari in židje prosijo, naj bi jih rešili Jugoslovani boljševikov. Najnovejša poročila pravijo, da so boljševiki odpeljali vso artiljerijo iz Prekmurja.

Italijanska past.

Kakor poroča ljubljanski dopisni urad, so Italijani te dni zopet raztrobili po brzjava in telefonu, s tiskom in z ustnim obveščanjem, da so od njih zasedeni kraji definitivno pripadli Italiji. To delajo za to, da bi pri nas izzvali demonstracije in nemire in zasedli naso zemljo vse do Zidanega mostu. Seveda se jim ta manever ne bo posrečil. Naše ljudstvo se zaveda resnega položaja in bo porabilo svoje moči o pravem času. Glede zapadnih meja vemo danes z gotovostjo samo to, da nismo ničesar definitivno izgubili in seveda ničesar definitivno dobili. Na Veliko soboto so baje v Parizu zopet razpravljali o nas, toda doslej še ni nobenih poročil o izidu.

Prekmurje.

Boljševizem na Ogrskem je došel do vrhunca. V več mestih so nastali zadnji čas nemiri. V Lendavi se je uprla bela garda, ki so jo boljševiki premagali in večino pobili. Radi prodiranja Romunuv zapušča rdeča garda slovensko Prekmurje. S seboj vzame artiljerijo in skoraj vso municijo. Iz Sobote gre vlak za vlakom z vojniki proti severu. Kmetom rekvirirajo vozove in konje, da vozijo prtijago. Kdor se protiva, ga pretepejo ali ustrelijo.

Madžari brez municije.

Poročajo, da so boljševiki vzeli vso municijo s seboj. Topovi so vsi pokvarjeni, topničarjev nimajo. Več topov je čisto brez moštva.

Nemci pripravljajo nov napad.

Prebivalstvo v nevtralnem pasu oboroženo.

Od prijatalja našega lista smo dobili sledeča zanisljiva poročila: V takozvanem nevtralnem pasu se pripravljajo Nemci na nov napad. Prebivalstvo v Apačah je oboroženo; v vsaki hiši se nahaja najmanj ena puška in do 60 zabojev. V Purkli sta pripravljene dve strojni puški in dva avtomobila. Ponekod so razdelili med prebivalstvo tudi ročne granate. Zadnji čas je že, da se odpravi skrajno škodljiva zmešnjava v Radgoni, kjer takorekoč pod isto streho poslujejo oblasti dveh sovražnih držav: Jugoslavije in Nemške Avstrije.

Naša svoboda.

Minula je sicer vojska, toda pravega miru še ni v Evropi. Za nami leže krvava bojišča, puste razvaline in milijoni novih grobov, pred nami pa se širi daljno obzorje bodočnosti. Tudi tu se kopičijo temni oblaki, toda uverjeni smo, da se mora kmalu zjasniti in zaživel bomo novo, lepše življenje.

Nekoliko slabotni so naši koraki, ko stopamo temu življenju nasproti. Naše glave še niso dvignjene, naša srca so zlomljena v malenkostnih dvomih in nezaupanju. Naše tlačitelje Nemce je sicer pomandrala nova doba, katere niso hoteli razumeti, toda mi, ki smo ostali, se ne zavedamo dovolj, kako dragoceni so ključi do zakladov domače zemlje in do bodočnosti celih rodov, kateri leže sedaj v naših in samo v naših rokah.

Ste li slišali o nekem jetniku, ki je preživel celih štirideset let v ječi, ko pa je bil kot šestdesetleten starček izpuščen, ni hotel živeti med svetom in je prosil, da ga sprejmo nazaj v ječo.

Mar ni med nami precej takih? Dolga stoletja smo živeli v ječi; našo zemljo, naše bogatstvo in naše žive moči so izrabljali brezsrčni oblastniki, ki so v podobi nemških grofov, nemških uradnikov in nemškega meščanstva stražili žalostno usodo Slovencev. Učili so nas, da ne moremo živeti samostojno, da se je pod vseh božjih in človeških postavah moralo tako goditi kot se je godilo.

Toda polomili so pošteno: svetovna vojska je strla njihov meč in odprla tudi Slovincu, Hrvatcu in Srbu vrata v prostost, pod svobodno solnce.

In sedaj naj silimo nazaj? O usodna nešpamet starega jetnika! Človek, ki si prišel iz temnice, zasukaj rokave in pojdi na delo! Videl boš takoj, kako lepo se živi v svobodi, če se ve ceniti svobodo!

Tudi mi se strnimo in po dolgem hiranju v nemško avstrijski sužnosti preizkusimo svoje moči! Ne tarnajmo vendar, da ni sladkorja, vžigalic in bogvečesa — ne zamenjajmo svoje bodočnosti za obljubljeno skodelico sladke kave! Pomislimo, da bo naša Jugoslavija pridelala toliko živil, da bomo z lahkoto dobili vse drugo. Kaj koristi Nemški Avstriji vsa cvetoča industrija, ko na njenih alpskih planjavah ne priraste dovolj kruha za prehrano delavstva! Pomislite, da je svetovno gospodarstvo vezano z neločljivimi vezmi, da ena država oskrbuje drugo, Amerika izpopolnjuje Evropi in obratno. Dragocene in neizčrpne zaklade naše zemlje bomo dvigali na lasten račun, pod nobeno kuratelo! Pomislite kako stradajo sedaj v nemški Avstriji, ker so meje zaprte; soldateska rekvirira in lačne druhalj plenijo kmetom zadnja živila.

„Murska Straža“ se bo odslej dostavljala vsem naročnikom že v soboto.

Osvobojeni jétnik, na delo! Na delo vedrega čela in neustrašene duše! Še ima Nemec okove in ječo za tebe; še ga mika tvoja moč in vrednost tvoje svobode. Ne veruj mu nikdar in nikoli! Vedi, obmejni Slovenec, da moraš ponavljati vsak dan in se učiti eno: ceniti svojo narodno svobodo kot vir gospodarskega blagostanja in pogoj lepše bodočnosti!

Naš čas.

Na zahodu je ugasnil požar svetovne vojne, a tem hujše je vzplamete! na vzhodu požar boljševizma, ki se razširja z vedno večjo naglico in grozi zajeti celo Evropo. Narodi iščejo svojih pravic in prihajajo na obračun s svojimi dosedanjimi zatiralci. Mali človek vstaja. Do sedaj zatiran, omalovaževan, tisočkrat prevarjen, se je postavil na lastne noge in vrača milo za drago. Vzgojen v sovraštvu, ki je na lastni koži okusil neusmiljenost, — tudi on ne pozna ljubezni in usmiljenja. Morda ne toliko visoki cilji kakor maščevalnost je nagib boja proti dosedanjim gospodom. Ali mu moremo in smemo zameriti? In poleg tega naščuvan od brezvestnih voditeljev, ki netijo njegove strasti do skrajnosti — ali je tedaj sploh čudno, da je postal iz sužnja zverina? Njegovi lastni gospodarji so ga vzgojili in sedaj plačujejo davek. To je kazen za zločin.

Mislili smo, da bo svetovni preobrat naredil konec razširjanju boljševizma. A motili smo se! Narodi se niso dali oslepiti. Niso se zadovoljili s svobodo na zemljevidu, oni zahtevajo svobode, ki jim jamci dobrobit za vse večne čase. Potoki krvi so bili preširoki, pretresi duš pregloboki, da bi se dali odpraviti z lepimi besedami brez dejanj. Vse države ustanovljene na razvalinah stare Avstrije — razven Jugoslavije — že čutijo to rano na svojih telesih. Podjarmljeni narodi so s koprnenjem čakali osvoboditve izpod tujega jarma, meneč, da bo s tem konec stari nevolji in nazadnjatvu. A kmalu so uvideli, da se pod novim imenom uganjajo stare reči. Možje, ki so prišli v novih državah na površje, so bili preveč verni učenci stare Avstrije. Staroavstrijska onemoglost, pomanjkanje smisla za ljudsko blaginjo, neumevanje zahtev demokratične dobe, poleg tega pomanjkanje dalekovidnosti in prevdarnosti — to so znaki vladanja kakor v stari Avstriji, tako v novonastalnih državah. Ljudstva ne poznajo, ljudstvo ne pozna njih in jih ne razume; zato se jim odtuje in gre rajši za onim, ki jih vabi s sladkimi besedami na bogat plen.

Pri nas v Jugoslaviji se ni bati boljševizma, zanj pri nas ni ugodnih tal. Demo-

kratičen narod smo, narod kmetov in delavcev, ki smo vsi skupaj ječali pod nemškim jarmom, katerega smo se sedaj srečno otresli. Skupno smo se borili za naš vzvišeni cilj, skupno bomo delovali pri urejenju nove domovine. Vsak poedinec našega naroda z največjim zanimanjem zasleduje razvoj naše države na znotraj in na zunaj. Vsak poedinec našega naroda, posebno pa mi obmejni Slovenci, najhujše obsojamo tiste, ki so zakrivali one krvave dni na našem severnem braniku. Gospodje! Ali nismo nekaj krivi tudi mi? Ali ni tega storila naša staroavstrijska onemoglost in državniška nesposobnost? Vi, ki ste držali vajeti v rokah, bi morali iste bolj nategniti in našim nasprotnikom in narodnim odpadnikom enkrat za vselej povedati, da so za, nje minuli zlati avstrijski časi. Ali niso bili oni krvavi dogodki na naši severni meji pojavi boljševizma in znaki onemoglosti, ki bi lahko in so tudi slabo vpivali na druge? Mi na severu, ki gorimo z dušo in telesom za Jugoslavijo, bomo brezobzirno obračunali z vsakim, ki bi hotel slabiti našo mlado državo, in najsi bo ta nasprotnik ali iz naše sredine. Isto pa zahtevamo tudi od vlade in jugoslovanske javnosti, da naredi enkrat konec navzdrljivim in gnilim razmeram na jugoslovanskem severu. Mi severni obmejni Slovenci smo si postavili nalogo, da vas poučimo, vi nas blagovolite samo poslušati.

Odločno bomo zastopali demokratično smer časa. Demokracija ne sme biti samo puhlica, mora biti dejstvo v mesu in krvi. Zato proč s starim avstrijskim duhom iz uradov in javnega življenja; proč z naslovi in odlikovanji; proč z vsem, kar bi nas spominjalo na staro avstrijsko dobo. Ljudstvo mora tudi videti in spoznati, da živi v novi, boljši državi.

Do skrajnosti bomo zagovarjali koristi in potrebe našega kmeta, delavca, vinarja, sploh vsakega vrednega uda naše domovine. Dosedaj se jim še ni zboljšalo njih stanje. Še vedno robotajo Nemcu. A čakajo potrpežljivo odrešenja. Gospodje! v vaših rokah je usoda naših ljudi! Izboljšajte jo! Izvedite agrarno reformo in dajte tujčevo zemljo našemu človeku! Zaslužil jo je pošteno. Ali morda čakate, da pridejo drugi in to opravijo brez vas!

V svitu pravičnosti in demokratičnih načel smo začeli naše delo. V tem znamenju zmagamo ali podležemo.

Tedenske novice.

„Murska Straža“ je našla povsod prisrčen sprejem in vzbuja med ljudstvom veliko zanimanja. Vabimo vse, ki imajo srce za obmejne Slovence, da stopijo v

naše kolo in nas podpirajo z vsemi sredstvi, da se utrdimo in postanemo resnici močna, neustrašena straža ob Muri. Skrbeli bomo, da bo list vsestransko zanimiv, za to pa upamo, da se bodo javljali številni naročniki. Kdor ni vrnil prve številke, se smatra za naročnika in naj blagovoli čimprej poravnati naročnino. Trgovci, trafike in zasebniki, kateri bi prevzeli razprodajo našega lista, naj se takoj javijo upravništvu, da lahko določimo naklado lista. Prosimo tudi, da se pridno oglašajo dopisniki.

Dr. Kamnikar še si vedno ne upa v Radgono. Nemškim banditom, ki so februarja napadli Radgono, še je vedno dolžan obljubljenih tisoče in sedaj se boji, da bi ti njegovi hlapeci poravnali ta dolg z njegovo glavo. In Radgona se ne joče za tem junakom.

3000 madžarskih delavcev so odslavili v Srbiji, kjer so morali na podlagi pogodbe v premirju popravljati železnice, katere so med umikom razušili nemški in madžarski vojaki. Ti Madžari so delali tako da delo cele mesece ni šlo naprej. Za to so pa mojstri v ropanju in požiganju ter imajo mnogo upanja, da bodo po preselitvi bratske Turčije iz Evrope v Azijo dosegli evropski rekord v surovosti.

Braći Hrvatima u Radgoni. Sada, kad se vraćaju u slobodnu domovinu ispaćene kosti narodnih mučenika Zrinjskog i Frankopana, sjetismo se živo na Frankopanove riječi, što ih je napisao u jednom svom književnom sastavku davno, prije više stoljeća: „Ne viruj Nemcu ko ni zimskom suncu!“ Bojimo se, da je Hrvat Frankopan imao već onda — kojekakva loša iskustva, kao što i mi danas —. No ovaj puta samo — Frankopan!

Radgonski Nemci in „Murska Straža“. Ko so dični radgonski Nemci in Nemčurji izvedeli, da dobi Radgona svoje slovensko glasilo, so se vzrojili in razburili, kakor bi pahnil v sršenovo gnezdo. Da bi preprečili rojstvo naše „Murske Straže“, so zagrozili tiskarni z bojkotom, kar je trenutno delovalo. Toda Slovenci smo že davno izgubili ves rešpekt pred nemško kliko in se nismo marali ukloniti. Pripravljalni odbor se je obrnil brzojavno na deželno vlado v Ljubljani in obenem prosil tudi g. generala Majstra za posredovanje. Stvar je bila takoj ugodno rešena: vlada je odredila, da se tiskarna kratkoma rekvirira. To je zadostovalo. Prva številka se je stavila v tiskarni na velikonočno soboto do 12. ure polnoči. Seveda je imela nekoliko zamude in tudi sicer ni mogla izpasti tako, kot smo želeli. Nemci pa naj ne mislijo, da nas bodo užugali in strahovali. Mi gremo krepko naprej!

Vlak med Špiljem in Radgono ne vozi več, ker nemški banditi v svoji brezmejni drznosti streljajo na vlak. Zopet en blagoslov takozvanega »nevtralnega pasa«!

Radgonske novice. — Dne 22. t. m. zvečer si je z nožem prerezal vrat tukajšnji pismoša J. Petek. Samomorilcu se je najbrš omračil um. Žena in otroci žive v Gradcu, odkoder je bil pokojnik izgnan. — Na velikonočno nedeljo zvečer so Nemci streljali v radgonski cirkus. Če se povdari, da so streljali Nemci, je vsak komentar odveč.

Občine radgonskega, lipniškega in cmureškega okraja prideljene mariborskemu glavarstvu. Slovenec poroča, da so občine, ki ležijo južno od demarkacijske črte, ki so bile dosedaj večidel v lipniškem, cmureškem in radgonskem okraju, te dni prideljene okraj. glavarstvu mariborskemu. Glavarstvo je prevzelo ne samo politično upravo, ampak tudi skrb za prehrano obmejnih krajev. Nemška staj. vlada že od decembra ni poslala v to ozemlje nobenih živil. Ljudje

Velika noč.

Prosto po Blažu Zafošniku v
„Slov. Gospodarju“.

Hitro vse se spreminjava,
Človek ne verjel bi skor';
Včeraj nemška še trdnjava,
Dan's slovenski Maribor

Radgono je kar prevzelo,
Zdaj izdaja že svoj list.
Dolgo več ne bo trpelo,
Pa bo „hin“ nemčurski „mist“.

Še se v Radgoni sprehaja
Grof Fünfkirchen, Kodolič,
To pa le začasno traja,
Kmal' bosta oba za „nič“.

Včeraj „Wacht am Rhein“ so peli,
Klicali so „Heil und Sieg“,
Šo rjovel in besneli;
„Ole Bindišen am Strick“.

Danes pa vsi nemški bucki
Tiho lazijo okrog,
So ponižni kakor cucki,
Nemce je zapustil Bog.

Včeraj so še s „habdijere“
Nemci se pozdravljali.
Dan's pojo pa miserere
Nemčiji in Avstriji.

Včeraj kleli so Francoze,
In „Gott strafe Engeland“.
Danes pa vse nemške koze
Kličejo jim „Kistihand“.

Vse to nič jim ne pomaga,
Ves zastoj je njihov trud.
Naša je sijajna zmaga,
Nemci danes so „kaput“.

Kon'c je našega trpljenja,
Zginila je nemška moč:
To je pravi dan vstajenja,
To je naša — Velika noč!

so bili popolnoma obupani. Sedaj je vzela Jugoslavija te kraje v svojo oskrbo. — Dne 17. t. m. je mariborski okrajni glavar dr. Lajnsič imel v Špilju posvetovanje z zastopniki teh občin. Glavar dr. Lajnsič je nakazal potrebna živila. V vseh teh občinah bodo odstavili nemške in nemčurske župane in nastavili slovenske gerente. Nemške šole v Špilju, na Ščavnici, v Račah in v Rogatcu pri Cmureku bodo spremenili v slovenske šole. Obmejno ljudstvo je s temi ukrepi popolnoma zadovoljno.

Poletni čas v Nemški Avstriji. Kakor se poroča, so v Nemški Avstriji zopet uvedli poletni, takozvani Viljenov čas, katerega »dobroto« smo uživali tudi mi, dokler so nam Nemci merili delo, kruh in čas. Nas v Radgoni zelo zanima, kako bo tukaj izgledalo, ko bodo nemške ure kazale drugače kot slovenske. Babilon!

„Orel“ v Radgoni. Na cvetno nedeljo so si naši fantje iz prekmurskih vasi ustanovili v okrilju kat. izobraževalnega društva telovadni odsek „Orel“. Priglasilo se je takoj nepričakovano veliko število članov, posebno iz Žetinc in Dedenjca. Za predsednika so si izvolili br. Šreiberja iz Žetinc, telovadbo pa vodi začasno brat Sifer, žel. uradnik v Radgoni. Vendar pa pogrešamo v svojih vrstah še veliko naših fantov iz Prekmurja in Gornje Radgone. Fantje! Vsi, ki čutite narodno, ki se ne sramujete svojega jezika, vsi v naš odsek „Orel“!

Dopisovanje z našimi vojnimi ujetniki v Italiji. Dopisnica ozir. pismo, ki se hoče poslati vojnemu vjetniku naj se opremi sledeče: Dopisnica ozir. pismo, ki mora biti razločno pisano in kratko naj ima na prednji strani natančen naslov vojnega vjetnika in sicer: ime in priimek, šaržo, in kraj kjer se vjetnik nahaja. Ta dopisnica ozir. pismo v kuvertu naj se vloži v drugo kuvert, na katero je napisati: Delegazione italiana, Ljubljana. Vse skupaj pa se zopet vloži še v tretjo kuvert, ki naj nosi naslov: Slovenski Rdeči križ in naj se tako odpošlje. Na dopisnici, oziroma pismu, kakor tudi na notranji kuvertu, toraj oni, ki nosi naslov: Delegazione italiana, Ljubljana mora biti razločno napisano: Pregioniere di guerra. **Vsa korrespondenca z vojnimi vjetniki v Italiji naj se toraj prinese ali pošlje na „Slovenski Rdeči Križ“ Ljubljana poljanska cesta št. 4., II. nadstropje, vrata 39.** Za denarne pošiljatve na vojne vjetnike se točasno ni moglo dobiti zanezljiva in hitra pot, pač pa bo mednarodna komisija tekom 14. dni podala tozadeven odgovor — vsled česar naj se za sedaj počaka z pošiljanjem denarja.

Dopisi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 23. t. m. je umrla tukaj po daljšem bolehanju gospa Marija Ivanajšič, gostilničarka v Biserjanah, mati tukajšnjega gosp. nadučitelja. N. v m. p.

Čenjenemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel in popolnoma na novo uredil

gostilno „pri ledenici“

(prej Pratscher) v Gornji Radgoni.

Točim najboljša pristna vina, kuhinja pa nudi vsak dan in vsak čas topla in mrzla jedila.

Ob enem naznanjam, da imam vsako soboto v razprodaji goveje, svinjsko in telečjo meso, ter slanino, špeh, kakor šunke, sveže in prekajene po najnižjih cenah. Kupim po najboljši ceni klavno živino.

Priporoča se

Ivan Vaupotič

gostilničar, mesar in prekajevalec.

Sv. Peter — Negova. Še le pred par tedni se je ustanovila naša kmetijska podružnica in komaj pričela s svojim delovanjem, pa že ima obilo nasprotnikov. Našel se je baje celo nek slovenski trgovec, ki se je pritožil na okrajno glavarstvo, da nakupuje podružnica za svoje člane razne gospodarske potrebščine, ki jih po trgovinah izavadno ni dobiti. Ime dotičnega še zaenkrat zamolčimo, toda prihodnjič bomo ga odkrili vseh javnosti, da bodo ljudje spoznali tudi take vrste »prijatelje«, ki še v kljub vsem vojnim dobičkom niso dovolj siti kmečih žuljev.

Marija Snežna. Pri nas še vedno pašuje star zagrižen nemškutar, nadučitelj Anton Kosi. Z učiteljicami govori samo nemški, slovenskega jezika ne mara, pač pa mu diši slovenski kruh. Po fari agitira vedno za Nemce in hujska proti Jugoslaviji. Ko se je vršil pred kratkim tukaj shod slovenske stranke, ga je s par podkupljenimi in zapeljanimi pobalini motil in skušal razbiti. Skrajni čas je že, da višji šolski svet izžene tega človeka tja, kamor ga vleče srce, — v deželo lačenbergerjev.

Ljutomer. Zadnja leta nisem prijatelj vožnje po železnici, ker mi ta čisti zrak, ki veje skoz razbita okna, škoduje na revmatizmu. Toda na evetno nedeljo sem se vendar moral peljati iz Ljutomera v Bučevce po opravkih in ko zahtevam v Ljutomeru listek, ga na trikratno zahtevo sicer dobim, toda bil je precej dragi. Hotel sem malo „poglihati“, pa me mladi gospod niso razumeli, ker v Ljutomeru baje čisto dobro izhajajo samo znemščino. Še le v vlaku sem opazil, da me gospod pri blagajni niso razumeli in so mi dali listek do Obrajne. Je pač tako, če je naš kruh dober in naša potrpešljivost neskončna.

Ljutomerske Gorice. V naših krajih, zlasti v župniji Svetinje so zelo razširjene koze ali osepnice. Število smrtnih slučajev je razmeroma prav visoki. Politična oblast naj nastopi odločneje, da se odpravi ta nevarna morilka. — Cene vinu v zadnjem času zopet rastejo, ker je lanski pridelek večinoma raz prodan, le v gospodskih kletih še leže znatne množine vina. Liter vina se plačuje po 8 — 9 K. Sicer se trte letos prav lepo razvijajo in je upati, da bo letošnja trgatega bogata.

Križevci. Tukajšnje učiteljstvo je priredilo na velikonočni ponedeljek dobro uspelo zgodovinsko igro »Rokovnjači.« Ob koncu vsakega posameznega dejanja se je želo obilo hvale. Največje zasluge ima g. Ignac Hauptman, kateri je igral glavno vlogo Nandeta. Tudi vsi drugi igralci so vzbudili mnogo odobravanja in hvale, zlasti je omeniti ciganko. Prosta zabava s šaljivo pošto ki se je vršila v gostilni g. Hauptmana je tudi dobro uspela. Igrala je železničarska godba. Vsi, ki imajo čut za napredek in narodno delo se vabijo, da se v obilnem številu udeleži te igre, katero bodo naši vrli igralci ponovili v nedeljo dne 28. t. m. Dobiček je namenjen ubogi šolski mladini.

Gornje medžimurje. Tudi mi z navdušenjem pozdravljamo „Mursko Stražo“. Naše gospodarske in prometne vezi gravitirajo proti Muri, vsled česar je za nas nerodno, da spadamo pod čakovsko upravo. Želimo, da bi se pri bodoči preosnovi Jugoslavije to upoštevalo in se priklopilo naše kraje k murskemu okrožju. — Sicer že težko čakamo, da se reši za nas važno vprašanje Prekmurja, kjer zdaj divjajo madžarski boljševiki. Te ljudje dobro poznamo; še nedavno so nas zatirali v imenu madžarstva, danes pa zatirajo neodrešene brate v imenu takozvanega „komunizma“. Nadporočnik Tkalec je bil še nedavno plačenec madžarskih grofov in židov, sedaj pa je vodja komunistov. Vse to je le „bluff“ onemoglega madžarstva. Sicer pa še se oglasimo kaj! „Murska Straža“, stoj krepko in neomajno na braniku naše zemlje!

Kmečke pritožbe.

(piše kmet iz radgonske okolice).

Te dni se je vršila pri nas kónjska klasifikacija. Brez ozira na levo in desno moram povdariti, da mi kmetje nismo prav nič zadovoljni s postopanjem vojaške komisije. Marsikateri izmed nas je kupil po državnem prevratu erarične konje katerih je bilo takrat na tisoče zbranih pri raznih vojaških poveljstvih, kjer so poginjali gladu. Plačali smo toliko kot so zahtevali od nas; v večini slučajev se nam je izrecno povedalo, da so konji naša lastnina ter smo dobilo tudi tozadevna potrdila. Stalo nas je precej truda in stroškov, predno smo te seštrdane konje podhranili toliko, da ravno ne kažejo vseh reber in da so sposobni za delo. Ampak ne hvali dneva pred večerom! Pride klasifikacija in gospodje so večino teh konj kratkoma pobrali. Pa to še ni vse! V mnogih slučajih so plačali za takega konja eno tretjino manje nego je plačal kmet ob nakupa. Lepa pravica! Smo iskreni patriotje, toda s takimi škorpijoni se ne damo bičati! Kako pride kmet k temu, da skozi celo zimo redi vojaške konje, spomladi pa jih mora prodati pod kupno ceno, čeprav so za 50 % več vredni kot so bili ob nakupu? Tudi se je dogajalo, zlasti v radgonskem okraju, da niso bili dnevi klasifikacije pravčasno razglašeni, vsled česar je izostalo mnogo posestnikov, ki bodo sedaj kaznovani. Vzrok tiži, v tem, da radgonsko okrajno glavarstvo posluje v imenu „Deutsch-österreich“ za to pa sme nemoteno hujskati naše ljudi proti jugoslovanskim vojaškim in vladnim oblastim. To je posebnost, kateri ne najdeš kmalu primere. Ljubljanska vlada bi še smela pokazati več močatosti in vsaj po občinah nastaviti naše ljudi, na katere bi se po potrebi upirala. Kadar bo možata, naj bo tudi pravična in nas naj ne razburja s takimi klasifikacijami kot so bile zadnje dni. Zahtevamo odpomoči in preiskavo storjenih nepravilnosti!

Pristopi k „Čiskovni zadrugi“!

Odvetnik Dr. Franjo Lipold

naznanja, da je otvoril svojo odvetniško pisarno v

Mariboru, Freihaus ulica 2.

Išče se

računski natakár

za gostilno pri župni cerkvi. Obrtniki in invalidi imajo prednost. Ponudbe na upravništvo pod „Natakár“.

Hans Schmidererja naslednik Ludvik Mlinarič Radgona, dolga ulica hiša g. Antauer naznanja da odpre trgovino z barvami.

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih suhih in oljnatih barv, čisti lenov firnež, lenovo olje, lake, brunolin, karbolineum, ter itd., in vsakovrstno orodje za slikarje in pleskarje.

Lastno izdelovanje oljnatih in steklenih (email) barv. Prevzamejo se tudi vsakovrstna sobna in cerkvena slikarska dela po najnovejših vzorcih in nizki ceni.

Odprto po nedeljah in sredah.

Jajca in perutnino

kupuje in plačuje po najvišjih dnevnih cenah

Martin Šumak v Krapju

pošta Cven pri Ljutomeru.

Prva največja slovenska trgovina v Gornji Radgoni Franc Korošec

ima v zalogi različno železo, žreblje, žice, cement, apno itd.

Ob enem naznanja da je dobil večjo množino lepega krompirja kateri se dobi brez posebnih nakaznic.

Steklo in porcelan

raznovrstno posodo, svetilke, ogledala, vsakovrstne šipe za okna, okvirje, podobe itd. kupite najboljše in po najnižnjih cenah pri

I. Kovačič, Radgona

Dolga ulica štev. 100.

Prevzete vse steklarskih del. Postrežba točna in solidna.

Čevljarske potrebščine

kot usnje vseh vrst, podplate, gamaše, kopita, žreblje, rinke, sukanec (cviren), drete, pop, klince, pile, podlage (futer), pasto, pripravljeno in izgotovljeno obuvalo za odrasle in otroke in druge potrebščine najboljše kakovosti ponuja

IGNAC ZAMUDA

v Gornji Radgoni pri Murskem mostu

Cene nizke.

Postrežba solidna.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Sprejema

Hranilne vloge

od vsakega in njih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta brez posebnega naročila h kapitalu. Hranilne knjižice drugih tuzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. poštnega čekovnega urada v Ljubljani štev. 10.593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

Daje

Posojila

pod najugodnejšimi pogoji in sicer na vknjižbo po 4%, na poroštvo po 4½%. Izposujejo tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnik plačuje svoj dolg pri Posojilnici naprej. Stroški za to ne presegajo nikdar 10 K. Prošnje za vknjižbo novih kakor tudi za izbris plačanih posojil dela Posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsak torek in petek od 9. do 12. ure dopoldne. Ako pa pride na ta dan praznik, uraduje se naslednji dan. Ob uradnih dnevih, se sprejema in izplačuje denar. Posojilnica posreduje tudi izplačevanje obresti vojnih posojil brez vsakega odbitka. Sicer pa lahko opravijo stranke vsak dan vse uradne posle in so veljavni, ako njih podpišeta dva v to upravičena funkcionarja.

Pojasnila

se dajajo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Uradni prostori

so v lastni hiši, Gornji Gris štev. 8.